Ερωτήματα για την αγάπη (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 21 Σεπτεμβρίου, 2016

Μου φαίνεται ότι κανένας δεν με αγαπάει, γι' αυτό νιώθω ένα κενό στην ψυχή μου. Τι μου συμβαίνει;

Απάντηση: Οι σημερινοί άνθρωποι υποφέρουν πολύ και παθαίνουν πολλά, επειδή θέλουν να τους αγαπούν και όχι να αγαπούν. Αλλά ο Κύριος είπε, «*Να αγαπάτε ο ένας τον άλλο*» (Ιω. 13:34), ακόμα και τους εχθρούς σας (Ματθ. 5:44), όχι να ζητάτε αγάπη από τους άλλους. Τέτοια απαίτηση είναι εγωιστική, φίλαυτη. Μη νοιάζεσαι, λοιπόν, αν σε αγαπούν. Αγαπάς εσύ τον Χριστό και τους ανθρώπους; Αν τους αγαπάς πραγματικά, δεν θα νιώθεις στην ψυχή σου κανένα κενό, αλλά, απεναντίας, πληρότητα ειρήνης και χαράς.

Υπάρχει καλή και κακή αγάπη προς τον εαυτό μας;

Απάντηση: Ναι. **Η καλή αγάπη** ταυτίζεται με την επιθυμία και τον αγώνα αποκτήσεως της αιώνιας ζωής, με την επιδίωξη δηλαδή της σωτηρίας της ψυχής, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Κυρίου μας και της Εκκλησίας Του. Η αγάπη αυτή είναι χρέος μας, αφού ο Θεός τόσο μας αγάπησε, «*ώστε παρέδωσε στο θάνατο τον μονογενή Του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια*» (Ιω. 3:16). Πολύ συχνά το Ευαγγέλιο μας παραγγέλλει να φροντίζουμε για την αιώνια σωτηρία μας (βλ. λ.χ. Ματθ. 16:26, Λουκ. 13:24). Δεν είναι, βέβαια, ενάντια στο θέλημα του Θεού και η φροντίδα για την ευημερία στην πρόσκαιρη τούτη ζωή, φτάνει να κινείται στα πλαίσια του ευαγγελικού νόμου.

Η κακή αγάπη προς τον εαυτό μας είναι η φιλαυτία, που επιδιώκει την εμπαθή ικανοποίηση των επιθυμιών μας, συχνά σε βάρος των συνανθρώπων μας και με παράβαση του θείου νόμου.

Ο χριστιανός πάνω από τον εαυτό του βάζει πάντα τον Θεό και δίπλα στον εαυτό του βάζει πάντα τον πλησίον, γιατί δεν ξεχνάει τα λόγια του Χριστού: «*Ν' αγαπάς τον Κύριο, τον Θεό σου, μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλο το νου σου. Αυτή είναι η πρώτη και η πιο μεγάλη εντολή. Και δεύτερη εξίσου σπουδαία: Ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Σ' αυτές τις δύο εντολές συνοψίζονται όλος ο νόμος και οι προφήτες*» (Ματθ. 22:37-40).

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της αληθινής αγάπης προς τον πλησίον;

Απάντηση: Η αληθινή αγάπη προς τον πλησίον είναι πρώτα-πρώτα καθαρή, ειλικρινής και **ανυπόκριτη**, όπως τονίζουν οι κορυφαίοι απόστολοι στις επιστολές τους. Έτσι, ο απόστολος Παύλος γράφει στους χριστιανούς της Ρώμης: «*Η αγάπη σας να είναι ανυπόκριτη*» (Ρωμ. 12:9). Ο απόστολος Πέτρος παραγγέλλει: «*Τώρα που, υπακούοντας στον αληθινό Θεό, έχετε καθαρίσει τις καρδιές σας με το Άγιο Πνεύμα, να αγαπάτε ειλικρινά ο ένας τον άλλο· η αγάπη σας να είναι ολόψυχη και να βγαίνει από καθαρή καρδιά*» (Α' Πέτρ. 1:22).

Το δεύτερο χαρακτηριστικό της αληθινής αγάπης το σημειώνει σε μιαν επιστολή του ο ευαγγελιστής Ιωάννης: «*Παιδιά μου, ας μην αγαπάμε με λόγια και ωραίες φράσεις, αλλά έμπρακτα και αληθινά*» (Α' Ιω. 3:18). **Με έργα**, λοιπόν, αποδεικνύεται η γνησιότητα της αγάπης. Ο απόστολος Ιάκωβος γράφει σχετικά: «*Ας πάρουμε την περίπτωση που κάποιος αδερφός ή κάποια αδερφή δεν έχουν ρούχα να ντυθούν και στερούνται το καθημερινό τους φαγητό. Αν κάποιος από σας τους πει, «Ο Θεός μαζί σας! Εύχομαι και ρούχα να βρείτε και φαγητό να χορτάσετε», ποιο το όφελος, αν δεν τους δώσει τα απαραίτητα που χρειάζεται το σώμα;*» (Ιακ. 2:15-16).

Τρίτο χαρακτηριστικό της αληθινής αγάπης είναι η **πνευματικότητα**. Γιατί μπορεί μεν η αγάπη μας προς τον πλησίον να είναι ειλικρινής και ανυπόκριτη αλλά σαρκική, να πηγάζει δηλαδή από ακάθαρτα πάθη ή εγκόσμια συμφέροντα. Από μια τέτοιαν αγάπη προέρχονται αργά ή γρήγορα συμφορές και μεταμέλειες. Η γνήσια, η χριστιανική αγάπη έχει πηγές καθαρές, την αγάπη προς τον Θεό και την υπακοή στις εντολές Του. «*Αν με αγαπάτε, τηρήστε τις εντολές μου*», είπε ο Κύριος (Ιω. 14:15). «*Όπως σας αγάπησα εγώ, έτσι να αγαπάτε εσείς ο ένας τον άλλο*» (Ιω. 13:34).

Η αληθινή αγάπη προς τον πλησίον δεν είναι ένα χλιαρό αίσθημα, αλλά φωτιά που κατακαίει τη φιλαυτία και εμπνέει την αυτοθυσία. Όποιος αγαπάει αληθινά, θυσιάζει για το καλό του πλησίον ακόμα και τη ζωή του, σύμφωνα με το παράδειγμα του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού. «*Γιατί τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στο θάνατο τον μονογενή Του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια*» (Ιω. 3:16). «*Κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη από κείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του*» (Ιω. 15:13).

(Από το βιλίο: Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), "Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών". Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερωτήσεις 113, 138, 149.)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)